

อุทธรณ์ก่อนทำผิด

เพราะรักจึงบอก
ก่อนที่ใครบางคนจะทำผิด

ฉบับที่ ๓ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๒

“เงิน” ถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคนักชวากหมากรุกแพงเช่นนี้ การใช้จ่ายเงินจึงต้องมีสติและใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก หากเรา ๆ ท่าน ๆ ใช้จ่ายเงินเกินตัว โดยไม่มีสติ และไม่คำนึงถึงอนาคตแล้ว อาจนำมาซึ่งความล้มเหลวทางการเงินถึงขั้นล้มละลายจนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในการรับราชการ หรือเป็นเหตุให้เกิดความโลภเข้าครอบงำ และกระทำการอันเป็นความผิดวินัยขึ้น ดังเช่นเรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้ครับ ...

เรื่องที่ ๑ “แค่หาร้อยบาท ก็ต้องออกจากราชการ”

มีผู้ร้องเรียนนายสมชาย ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดแห่งหนึ่ง ไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) ว่าทุจริตต่อหน้าที่และทำปลอมเอกสารราชการ โดยข้อเท็จจริงจากการไต่สวนสรุปได้ความว่า นายสมชาย มีภารกิจต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัด นายอาคมซึ่งเป็นรองผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติ จึงปฏิบัติหน้าที่รักษาราชการแทน และได้เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแทนนายสมชาย พร้อมทั้งรับเงินค่าเบี้ยประชุม จำนวน ๕๐๐ บาท ไว้ แต่ปรากฏว่าในวันถัดมานายสมชายเดินทางกลับจากการปฏิบัติราชการที่ต่างจังหวัด ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ธุรการฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฟื้นฟูฯ เรียกเงินคืนจากนายอาคม จำนวน ๕๐๐ บาท แล้วนำมาให้นายสมชาย โดยนายสมชายอ้างว่าในวันที่มีการประชุม เป็นวันปฏิบัติราชการของนายสมชาย เมื่อนายสมชายรับเงินไว้แล้ว ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ธุรการฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฟื้นฟูฯ จัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประชุม และการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมใหม่ โดยให้เปลี่ยนชื่อจากนายอาคม เป็นนายสมชาย การกระทำของนายสมชายจึงมีมูลเป็นความผิดทางอาญา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๑ และเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๘๒ วรรคสามและมาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๒ จึงให้ไล่ออกจากราชการ

นายสมชาย อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) เมื่อ ก.พ.ค.พิจารณาแล้วเห็นว่าโดยปกติระบบการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมนั้น ฝ่ายเลขานุการจะทำเรื่องขอยืมเงินค่าเบี้ยประชุม เพื่อนำไปจ่ายให้คณะกรรมการฟื้นฟูฯ ที่เข้าร่วมการประชุม จากนั้นจึงจะนำเอกสารหลักฐานไปดำเนินการเบิกจ่ายเพื่อคืนเงินและส่งใช้คืนเงินยืมค่าใช้จ่าย เรื่องนี้แม้ปรากฏว่ามีการปลอมเอกสารขึ้น

แต่ปรากฏว่ากระบวนการเบิกจ่ายเบี้ยประชุมในการประชุมครั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการไม่ได้นำเอกสารที่มีการทำปลอมขึ้นไปใช้ประกอบการเบิกจ่าย แต่ได้ใช้เอกสารหลักฐานที่แท้จริงทั้งหมดไปใช้ประกอบการเบิกจ่าย สำหรับเอกสารที่ทำปลอมขึ้นนั้น กลับเป็นเอกสารที่ใช้ในการร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.เท่านั้น นอกจากนี้ หากจะฟังว่า นายสมชาย เรียกรับเงินจากนายอาคม จำนวน ๕๐๐ บาท คืบมา ก็เป็นเพียงการเรียกเงินที่เป็นของนายอาคม โดยชอบแล้ว พฤติการณ์ของนายสมชาย จึงไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ แต่เป็นความผิดฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๓๕ เห็นควรลดโทษจากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ แต่เนื่องจาก ก.พ.ค.ไม่อาจเปลี่ยนแปลงฐานความผิดวินัยตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้วินิจฉัยยุติแล้ว ให้เป็นประการอื่นได้ ทั้งนี้ตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/ ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จึงมีคำวินิจฉัยให้ลดโทษนายสมชายจากไล่ออกเป็นปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ “คืนเงินแล้ว ก็มีวยถูกไล่ออก”

นายตั้มยำกุ้ง พนักงานราชการ ตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติจังหวัดชื่อดังแห่งหนึ่งทางภาคอีสาน ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติ ให้ปฏิบัติหน้าที่ตรวจพิสูจน์นายหมุดตุน นายตั้มยำกุ้ง ได้ตรวจสอบประวัติของนายหมุดตุนแล้ว ปรากฏว่านายหมุดตุนไม่เคยมีประวัติถูกจับกุมในคดีอาญามาก่อน และเห็นว่าคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด น่าจะวินิจฉัยให้เข้ารับการฟื้นฟูแบบไม่ควบคุมตัว นายตั้มยำกุ้ง จึงแอบอ้างกับนายหมุดตุนว่าสามารถช่วยเหลือให้ไม่ต้องเข้ารับการบำบัดแบบควบคุมตัวได้ แต่มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ เป็นเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท และหากช่วยเหลือไม่สำเร็จ นายตั้มยำกุ้ง ยินดีคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้ นายหมุดตุนเห็นว่าข้อเสนอของนายตั้มยำกุ้งไม่ทำให้ตัวเองเสียเปรียบ และเป็นการดีหากนายตั้มยำกุ้งสามารถช่วยเหลือตนเองได้ จึงตอบตกลง แต่ในขณะนั้นนายหมุดตุนไม่มีเงินให้ จึงขอให้นางสาวสวย ซึ่งเป็นพี่สาวช่วยออกเงินจำนวนดังกล่าวให้ก่อน นางสาวสวยจึงนำเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปมอบให้นายตั้มยำกุ้ง ต่อมาคณะอนุกรรมการฟื้นฟูฯ ได้มีคำวินิจฉัยให้นายหมุดตุนเข้ารับการฟื้นฟู แบบควบคุมตัว เมื่อคำวินิจฉัยไม่ตรงตามที่ตกลงกัน นายตั้มยำกุ้งก็นำเงินมาคืนนางสาวสวยจนครบถ้วน แต่อย่างไรก็ดีการกระทำของนายตั้มยำกุ้ง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๒๔ (๑) และ (๘) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และการนำเงินมาคืนไม่ถือว่าเป็นเหตุลดโทษ ตามมติคณะรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร.๐๒๐๕/ว. ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ กรมคุมประพฤติจึงลงโทษไล่นายตั้มยำกุ้งออกจากราชการ และนายตั้มยำกุ้งยังต้องถูกดำเนินคดีอาญาอีกด้วย

เรื่องที่ ๓ “ถูกศาลสั่งให้ล้มละลาย ต้องออกจากงานด้วย”

นางสาวลิซ่า สอบเข้ารับราชการในสังกัดกรมคุมประพฤติได้ลำดับที่หนึ่ง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวยากจน แต่เมื่อรับราชการได้เพียง ๕ ปี นางสาวลิซ่า เริ่มมีพฤติกรรมใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย ชอบใช้สินค้าแบรนด์เนมราคาแพง ส่งผลให้เป็นหนี้บัตรเครดิตหลายใบ และไม่สามารถชำระหนี้ได้ ประกอบกับนางสาวลิซ่า เพิ่งกู้ยืมเงินธนาคารเอมาประกอบธุรกิจขายสินค้าออนไลน์ แต่ธุรกิจไม่ประสบความสำเร็จ นางสาวลิซ่า จึงไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้ยืมได้ ธนาคารเอจึงฟ้องนางสาวลิซ่า ให้ชำระหนี้เงินกู้ ต่อมาศาลล้มละลายกลาง

มีคำสั่งให้นางสาวลิซ่าเป็นบุคคลล้มละลาย และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้มีหนังสือขออายัดเงินเดือนของนางสาวลิซ่ามาที่กรมคุมประพฤติ เมื่อกรมคุมประพฤติได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว จึงมีคำสั่งให้นางสาวลิซ่าออกจากราชการ

เรื่องนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง หลายท่านอาจทราบแล้ว แต่หลายท่านโดยเฉพาะข้าราชการบรรจุใหม่อาจจะยังไม่ทราบว่าหากศาลล้มละลายมีคำพิพากษาให้ข้าราชการล้มละลาย ตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ข้าราชการผู้นั้นต้องออกจากราชการ เพราะตกเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามในการเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๓๖ ข (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑

เห็นไหมล่ะครับท่านผู้อ่าน หากเรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ระมัดระวังในการใช้จ่ายเงิน นอกจากอาจต้องล้มละลายทางการเงินแล้ว ยังอาจต้องล้มละลายในชีวิตการเป็นข้าราชการอีกด้วย ดังวลีดังของนาย พี.ที.บาร์นัม (Phineas Taylor Barnum) ผู้บุกเบิกการทำธุรกิจโชว์ในสหรัฐอเมริกาว่า “เงินคือเจ้านายที่เลวร้าย แต่เป็นคนรับใช้ชั้นเลิศ” (*Money is a terrible master but an excellent servant*) อุทาหรณ์ก่อนทำผิดฉบับนี้ ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านทุกท่านจะได้รับความรู้ความเข้าใจไม่กระทำการอันเป็นความผิดวินัยขึ้น มีสติรอบคอบ ระมัดระวังในการใช้จ่ายเงินให้มากขึ้นแต่ว่าตอนนี้ผู้เขียนต้องขอตัวลาไปจ่ายหนี้สินก่อน ไว้พบกันฉบับหน้าเด้ออออ ...

ผู้รวบรวม นายศักดิ์ชัย บุญทด พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ (กลุ่มวินัย)
นายเกียรติ เอียดตรง พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติการ (กลุ่มวินัย)
จัดทำโดย กลุ่มวินัย กองบริหารทรัพยากรบุคคล กรมคุมประพฤติ